

Борбата

1967

17

ЮНИ
СЪБОТА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ
КОМИТЕТ НА БКП,
НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН
СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ
КОМИТЕТ НА
ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Брой 73

(2264)
ГОДИНА XXIV
Цена 2 ст.

ВСИЧКИ СИЛИ ЗА КОМПЕНСИРАНЕ НА ЩЕТИТЕ

Селскостопанските труженици градини — ябълки, сливи и круши, засегнати от градушка, да се тревожат — в окръга паднаха разпосеместни градушки. Над 29 кооперативни и държавни земеделски стопанства са засегнати сериозно, а особено тежко — Карасен, Масларево, Джумлюница и др. На стотици и хиляди декари отделни култури са унищожени 100 на сто. Загубите възлизат на няколко милиона лева.

Действително стопанствата в окръга изживяват тежки моменти. Но място за отчайване и отстъпване пред трудностите не бива и не може да има. Точно сега трябва да се прояви твърдост, оперативност, съобразителност, находчивост. Трябва да се мобилизират всички сили, да се използват всички възможности, за да се излезе от създаденото се тежко положение.

Необходимо е час по-скоро площите, където културите са унищожени 100 процента, и ония, от които не може да се очакват резултати, да се разорат и в за висимост от нуждите и условията се засят с подходящи култури. Голяма част от тях, с оглед да се задоволят нуждите на животновъдството, да се презасят с царевица за зърно. Най-подходящи са сортовете „Вир-42“ и „ИПРА“, където има таскова семе. За осигуряване на сочен фураж да се засят смески от царевица и соя.

За осигуряване на парични постъпления и гарантиране на финансов план на стопанствата да се засят повече късни зеленчуци — корнишони, зелен фасул, карфиол, късно зеле, късни домати за износ и други. Трябва грижливо да се използват всички налични разсади от домати и пилер. Резерв в това отношение са площите, засети с безразсадни домати, които още не са проредени. Тютюнев разсад да се търсят от незасегнатите стопанства.

Да се вземат незабавно мерки за опазване на реколтата от нежитите и малко засегнати площи, като се пристъпи масово към пръскане с бордолезов разтвор — на лозята против маля, пръскане тютюна, домовете. Овоците

Управление „Земеделие“ и „Сортови семена“ ще предоставят всички необходими семена, торове, препарати. Нужно е стопанствата да организират своевременно им получаване, извозване на място и използване.

Зат излизане от тежкото положение, за компенсиране на големите щети, нанесени от градушките, е необходимо да се мобилизират всички сили, да се използват бързо и разумно всички възможности!

БЪРЗИ, ДЕЙСТВЕНИ МЕРКИ

Един от районите в окръга, на които градушката нанесе тежки поражения, е на ТКЗС — Масларево. Тук близо 7000 дка пшеница и чечик, 3000 дка царевица, 1400 дка лозя и други култури са унищожени 100 на сто.

Общинският партийен комитет и ръководството на стопанството реагираха много бързо, като пристъпиха незабавно към практически мерки. Стопанството ще засея наново 5000 дка царевица, 1000 дка корнишони, 1000 дка слънчоглед, 500 дка зелен фасул, 100 дка ориенталски тютюн и други.

За подхранването на незасегнатите култури и тези, които ще се засеят сега, са осигурени допълнително 300 т азотни торове. Набавят се бързо необходимите семена, разсади. Селскостопанската авиация изпрати незабавно самолет в помощ.

Мъжествено и упорито посрещат трудностите, вземат бързо мерки и селскостопанските труженици от Златарица и Карасен, Камен и Джумлюница, от останалите засегнати райони на окръга.

Н. Божков

Живот, посветен на народа

Снощи в Профсъюзния дом — Велико Търново се състоя тържествено събрание, посветено на 85-годишнината от рождението на великия син на България, безсмъртния Георги Димитров.

На събранието присъстваха Йордан Костов, член на ЦК и първи секретар на Окръжния комитет на БКП, Димитър Тужаров, председател на Изпълкома на Окръжния народен съвет, Петко Кожухаров, председател на Окръжното ръководство на БЗНС, Димитър Петров, първи секретар на Градския комитет на Партията и други ръководители на града и окръга, много граждани.

Доклад за живота и дейността на Георги Димитров прочете Минчо Стефанов, член на бюрата на Окръжния комитет на Партията и председател на Окръжния съвет на профсъюзите. Той изтъкна, че животът на Георги Димитров е пример за всички, живот-въдхновение, отдаден изцяло в служба на народа и Партията.

Единодушно бе приета приветствена телеграма до ЦК на БКП.

Накрая бе проектиран документален филм.

Пред Деня на работниците от транспорта и съобщенията

С УДВОЕНИ СИЛИ

Работата на жп гара Павликени не спира нито за миг. Тук по всяко време на дежурството има хора на трудов пост.

Но сега пред Деня на работниците от транспорта и съобщенията напрежението е още по-голямо. Сериозното между четирите бригади е в разгара си. Борбата за преизпълнение на плана по натоварването дава своите добри резултати. Вместо 81 хиляди до 12 юни са натоварени 87 хиляди тона товари. Успоредно с това не по-малко внимание се отделя и на намаляването местния престой на вагоните. При план 19.30 часа за шестмесечното е постигнат престой 17.30 часа.

За намаляване на местния престой и на временното обработване на вагоните спомогат работата на маневрените бригади на Йордан Серафимов и Иван Киряков.

В чест на празника и на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция колективът води борба не само за изпълнението на плана, но и за привеждане района на гарата в образцов вид.

В. Иларионов

РЕЦИТАЛ—КОНКУРС

„Сиянието на Октомври“

В четвъртък вечерта, в малкия салон на читалище „Искра“ — Велико Търново се състоя окръжният рецитал „Сиянието на Октомври“. В продължение на няколко месеца, по градовете и селата на окръга, най-добрите рецитатори изпълняваха пред стотици граждани пламенни стихове за великата страна на Ленин, за Октомври, като най-добрите от тях дойдоха тук, за да се отберат ония, които ще представят окръжната Родина.

Най-добрите трима са: Тинка Паунова от Горна Оряховица, Мария Ботева от Церово корня, Менка Арнаутска от Свищов, които съставляват окръжния отбор за Републиканския рецитал.

Отлични бяха: Анастасия Стоянова от Полски Тръмбеш, Румена Бошкова от Велико Търново, Донка Кисевова от Елена, Гергина Цанкова от Велико Търново, Ренета Мутафова от Горна Оряховица, Лилиана Георгиева от Самоводне, Илчо Дурчев от Златарица и Мария Йорданова от Кесарево.

Г. Василев

Среща на запасните офицери

Завчера Комитетът на запасните офицери и Военното окръжие организираха среща на запасните офицери от окръжния ни град с другаря Йордан Костов — член на ЦК и първи секретар на Окръжния комитет на Партията.

Посрещнат с бурни аплодисменти, той запозна запасните командири от Българската народна армия с вероломната агресия на израелските войнолюбци над арабските страни.

Офицерът Капитанов прочете заповеди на министъра на Народната отбрана, с която удостоават в по-високо офицерско звание запасни офицери от Велико Търново.

Подобни вечери се състояха и в Свищов, Лясковец, Елена и в Павликени.

СЪБРАНИЕ ЗА ДЕНЯ НА ЕНЕРГЕТИКА

Завчера в салона на читалище „Напредък“ — Горна Оряховица се състоя тържествено събрание по случай Деня на енергетика — 18 юни, който се чества за първи път тази година. Тук дойдоха много работници и служители от систе-

мата на енергоснабдяване. Доклад изнесе инж. М. Караилчев, директор на „Електропроизводство“ и „Електроснабдяване“ — Горна Оряховица. Между другото бе подчертано, че нашата страна по прираст на енергийните мощности се нарежда на

едно от първите места в света. Тържественото събрание единодушно прие телеграма до Централния комитет на Партията. Изпълнена бе разнообразна литературно-музикална програма.

Н. Божков

Тържество на булевард „Георги Димитров“

Слънцето клонеше към залез. Последните му галещи лъчи пилеяха сребърната си зарева по бухалите в зеленина кестени и високите, празнично украсени фасади на новите жилищни блокове по булевард „Георги Димитров“ — Горна Оряховица.

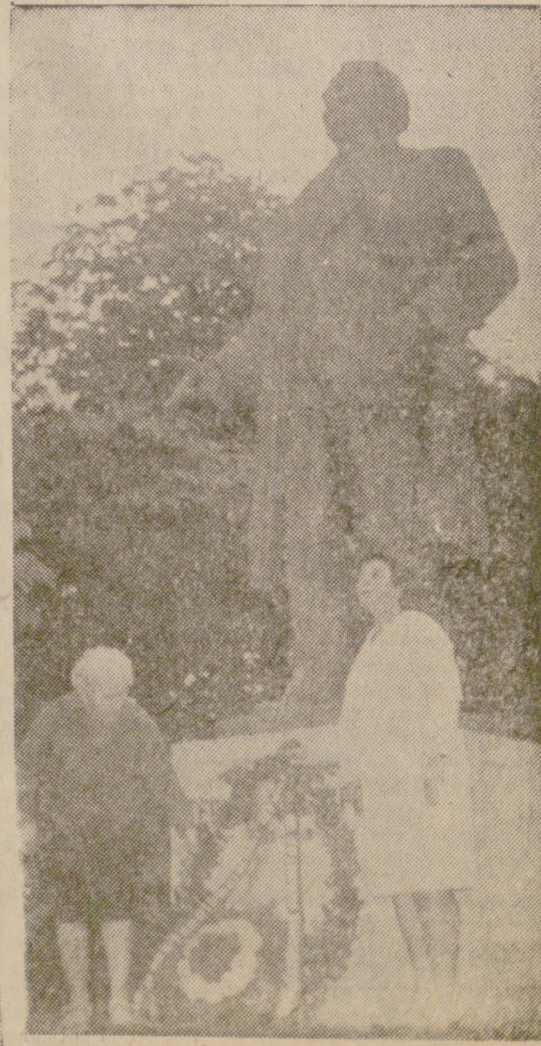
Живуците тук за първи път тържествено празнуват своя патрон.

Пред импровизираната трибуна Вера Къзанджиева, председателка на 4-ти квартален комитет на Отечествения фронт, откри тържеството. Слово за героичния

път на вождата и учителя на българския народ, великия син на България — Георги Димитров, произнесе секретарят на Градския комитет на БКП Георги Попов.

След словото стотиците граждани на Горна Оряховица, стекли се на това мило тържество, се отправиха към паметника на Георги Димитров, където положиха венци. Паднали на колене, всички почетоха паметта и безсмъртното дело на великия син на народа ни.

Н. Качаков

ПАТРИОТ И ИНТЕРНАЦИОНАЛИСТ

Утре се навършват 85 години от рождението на видния деец на българското и международното работническо и комунистическо движение, на вождата и учителя на българския народ Георги Димитров.

Нашият народ, цялото прогресивно човечество на този ден отново ще си припомни величавия образ и безсмъртното дело на пламенния патриот и интернационалист Георги Димитров.

Син на българската работническа класа, верен последовател на Маркс—Енгелс—Ленин, обикновеният печатарски работник в класовите битки израсна и стана световноизвестен борец за комунизъм. Закърмен с идеите на социализма още в най-ранна възраст, Георги Димитров получава първото си бойно кръщение в партията на тесните социалисти, под ръководството на Димитър Влахов и Георги Кирков. Той е навсякъде, където младата работническа класа излиза на решителна борба срещу експлоататорите — сред пернишките миньори, хасковските тютюноработници, сред сливенските текстилци, сред докерите и железничарите. Когато избухва Първата световна война, на фронта и в тила, Димитров разявява линията на Партията, отстоява интересите на трудещите се. Заедно с цялата партия и трудещият народ, той горещо приветства победата на Великата октомврийска социалистическа революция и отдава всичките си сили за разясняване на нейните лозунги, за защитата на първото отечество на работниците и селяните. Нито постоянните заплахи и арести, нито затвора, нито полицейски произвол са в състояние да спират кипищата му енергия. В ареста, затвора и на свобода, той е еднаква страст работи за делото на работническата класа.

В годините след Първата световна война Георги Димитров разгръща широка дейност за превъоръжаването на Партията с ленинизма. Той е един от първите партийни ръководители, които правилно оценяват деветосиловата грешка и се заемат с всички сили за нейното изправяне. Венец на неговата неуморна дейност за изграждане на единния фронт в борбата срещу настъпващото на фашизма беше Септемврийското въстание през 1923 година. В трагичните дни след разгрома на въстанието Георги Димитров и Басил Коларов насочиха правилно усилията на Партията и работническата класа към верни изводи и подготвиха българския народ за нови битки.

Талантът, изключителната работоспособност на Георги Димитров, умението да се ориентира винаги и при всички обстоятелства правилно, да ръководи не само българското революционно движение, а да помага на всички трудещи се в света, изтъква на Лайпцигския процес. В Лайпциг изпълнената фигура на Георги Димитров стана олицетворение на могъществото на работническата класа от всички страни.

В Лайпциг Георги Димитров блестящо защити името на нашия народ, идеите на Великия октомври, делото на трудещите се от всички страни. Неговите крилати думи: „Аз нямам причина да се срамувам, че съм българин, и аз се гордея, че съм син на българската работническа класа“ прозвучаха на всички езици в света, направиха България известна страна.

Застанал начело на Комунистическия Интернационал, Георги Димитров блестящо разработи проблемите на борбата за сплотяване на всички сили срещу настъпването на фашизма. Идеите, развити от него в историческия му доклад пред Седмия конгрес на Коминтерна, и днес са актуални.

Погълнат с безброй проблеми на световното комунистическо движение, Георги Димитров нито за мигнула не забрави българската работническа класа, българския народ. Следвайки и направлявайки борбите на трудещите се у нас, той издигна идеята и създаде спасителния Отечествен фронт, организира въоръжената борба срещу откритата фашистка диктатура и изведе нашия народ до победата на социалистическата революция.

Пламенен патриот и интернационалист, Георги Димитров ни завеща винаги и при всички обстоятелства да вървим рамо до рамо с великата Комунистическа партия на Съветския съюз, с великата съветска страна. В годините след народната победа, той подчертаваше, че „народите виждат в Москва своен опора. Те считат Москва като своя за своята собствена земя.“

Следвайки неотклонно заветите на Георги Димитров, Българската комунистическа партия води нашия народ по пътя на социализма и комунизма и най-тесна, и неразривна дружба с народите на Съветския съюз. С всеки изминат ден укрепва и разширява тази дружба, която в наши дни е могъщ фактор за ускореното ни обществено-икономическо развитие.

Трудещите се от нашия окръг отдават днес заслужена почит и признание към безсмъртното дело на Георги Димитров. Претворявайки в дела решенията на Деветия партийен конгрес, които са пропъти с Димитровска мъдрост, те се готвят за достойна среща на 50-годишния юбилей на Великия октомври, който откри пътя на народите към мир, труд, свобода, братство, равенство.

Колелото на историята се върти, движи се напред... И това колело, подарено от пролетариата... не ще сполучат да спрат нито с изстребителни мероприятия, нито с тъмни присъди, нито със смъртни наказания. То се върти и ще се върти до окончателната победа на комунизма!

Георги Димитров срещу Гьоринг на Лайпцигския процес (1933 година)
Фотомонтаж

АЗ НЯМАМ ПРИЧИНА ДА СЕ СРАМУВАМ, ЧЕ СЪМ БЪЛГАРИН, И АЗ СЕ ГОРДЕЯ, ЧЕ СЪМ СИН НА БЪЛГАРСКАТА РАБОТНИЧЕСКА КЛАСА

ВЕЛИК СИН НА НАШАТА СТРАНА

Българо-съветската дружба има решаващо историческо значение за настоящето и бъдещето на Народна република България.

Не е случайно, че тази дружба съставлява крайгълният камък на нашата външна политика и се явява мощен фактор в стопанското и културно развитие на нашата страна.

Дружбата със Съветския съюз е гаранция за мира, тъй като именно Съветският съюз е, който върви в авангарда на народите в тяхната борба за траен демократичен мир. Никой не е направил и не прави толкова много за осигуряване справедлив мир на България, колкото Съветският съюз.

Дружбата със Съветския съюз е гаранция за свободата и националната независимост на нашата родина.

Георги ДИМИТРОВ

В МАВЗОЛЕЯ

Стъпка по стъпка. Сред мрамора леде- немят сърца и души. Само стремежът на хората бледи към теб тишината руши.

И изведнъж се стопява покаят, зазорява след здрача мъглив — все тъй величествен и неспокоен възлунуваш, гориш като жив.

Силният идва при теб на проверка в големите устреми дни. В слабия твоята сила безмерна започва от тук да кълни.

Разколебаният вяра потърсва и тръгва от тук окрилен. Твойто сияние мрака разтърсва и връща на път осветен този, когото е буря ломила

и който е пътя срещнал. И, от смъртта недокоснат и силен, ти в живите дух си весил.

Като огромен връх вечно ти грееш, зазорява от тук всеки ден. Не, не побираш се ти в мавзолея — в сърца милиони си ти съхранен!

Недялка КОСТОВА

В ПРОДЪЛЖЕНИЕ на по-вече от 50 години Георги Димитров бе незаменим организатор и ръководител на нашия народ и на БКП. Големия са неговите заслуги. Като верен и способен ученик на Ленин, той своевременно разбра грешките на Партията на тези социалисти и със своя дълбок ум и неизчерпаема енергия ускори превръщането на Партията в марксистско-ленинска, в партия от нов тип. Начело с Георги Димитров БКП през лятото на 1942 г. изработи и оповести програмата на Отечествения фронт, с което се сложи неговото начало като народно антифашистско движение.

В последната година на своя живот той, въпреки влошеното си здравословно състояние, разгърна огромна политическа дейност, която остави дълбоки следи в нашия живот завинаги.

Аз имах щастието да бъда делегат на Втория конгрес на Отечествения фронт и на Петия конгрес на БКП, които се състояха през 1948 година. И двата конгреса извършиха историческата задача — начертах пътя за по-нататъшното развитие на нашата Родина.

На Втория конгрес на Отечествения фронт Георги Димитров в доклада си обоснова преобразуването на Отечествения фронт в единна народна обществено-политическа организация с нова обща програма, със задължителна дисциплина и с из-

борни ръководни органи. Това беше решителна стъпка в развитието на Отечествения фронт, която го направи напълно способен да се справи с големите политически, стопански и културни задачи, които стояха пред нашия народ. Но такъв начин на Отечествения фронт стана истински авторитетна и организационно стегната всенародна организация, която отвори врати не само за всички честни български граждани да работят за изграждането на социализма в нашата страна. В доклада си Георги Димитров с голяма убедителност говори, че Отечественият фронт е една жизнена необходимост за нашата страна и ще съществува дълги години.

Затова на Шестия конгрес на Отечествения фронт основателно бе поставен огромен портрет на основателя на Отечествения фронт Георги Димитров и под него ясно се открояваха думите му: „Отечественият фронт бе и продължава да бъде една жизнена необходимост за нашата страна“.

Докладът на Георги Димитров и решенията, които взе Петият конгрес на БКП, бе събитие от изключително значение не само за Партията, но и за целия народ. На него той всеотдайно и ясно очерта генералната линия за построяване на социалистическото общество в България, народната демокрация, установена от нас след 9. IX, 1944 г. като власт на тру-

дещите се под ръководството на работническата класа, която с успех изпълнява функциите на пролетарската диктатура. По нататък в доклада той постави и много въпроси от политиката на Партията. Никога дотогава нашата партия не е имала по-добре изработена и издържана във всяко отношение генерална линия. Това бе първият конгрес, който отбеляза прелома и болшевиизацията на БКП, която Георги Димитров продължи и след конгреса. Вожда на нашия народ изтъкна пред конгреса каква голяма сила представлява Партията, на каква широка обществена основа се опира тя, колко здрави и тесни са нейните връзки със съществуващите масови организации и колко дълбоки корени има тя сред работническата класа и сред всички трудещи се. Делегатите от тези конгреси ще спомнят за каква безпределна любов Георги Димитров говореше за Съветския съюз и за неразривната дружба с него.

И в двата конгреса Георги Димитров изнасяше своите доклади с голяма убедителност и пълна вяра в правотата на своите мисли. Затова той беше огромен с голямата любов на всички делегати и бе непрестанно възторжено аплодиран.

Ще минат векове, но българският народ винаги ще пази с гордост името и паметта на своя най-достоеен син.

Петър ГЕОРГИЕВ

ПЪРВАТА МИ СРЕЩА С ГЕОРГИ ДИМИТРОВ

ИМЕТО на Георги Димитров беше добре известно на трудещите се от Великотърновски окръг. С особена обич се ползуваше той сред железничари и пощенци, които виждаха в неговото лице упрям и последователен защитник на техните интереси като член на ЦК на БКП и секретар на Общия работнически синдикатен съюз.

Мнозина войници и офицери, които участваха в гражданската Първа световна война, помнят неговото промълвяване близо до фронта и участието му в редица войнишки конференции, на които разясняваше политиката на Партията. Царското правителство не му прости и го хвърли в затвора, въпреки неговия депутатски мандат.

Спомням си, че когато на фронта узнахме за неговото арестуване, много тесни социалисти разказваха на войниците за това и изпратиха протести чрез „Работнически вестник“. Такива имаше и от 2, 18 и 20 полкове, в които бяха мобилизирани граждани от Великотърновски окръг.

Дотогава с Георги Димитров не се познавах. Първата ми среща с него стана през есента на 1920 г. Известно е, че през 1919 г. беше основан Третият комунистически интернационал и БКП стана една от неговите

основателки. Нейн делегат тогава беше Иван Недялков — Шаблин. За II конгрес на Коминтерна, който се състоя в Москва от 19 юли до 7 август 1920 г., от нашата партия заминаха група другари, между които беше и Георги Димитров. Тогаващото българско правителство не даде паспорти на делегатите и Централния комитет на Партията беше принуден да организира нелегалното им заминаване. Наети бяха две рибарски лодки с платна, управлявани от верни на Партията моряци, които трябваше да откарат делегатите по Черно море до Одеса, а оттам те да продължат за Москва.

Въпреки големия риск от това пътуване, пратениците на Партията една вечер се качват в лодките и потеглят за мечтаната съветска страна. В една та лодка се настаняват Георги Димитров и Васил Коларов, а в другата — останалите. Радостта на всички е голяма. Те ще стъпят на съветската земя, ще се срещнат с вожда на световния пролетариат Ленин.

Една от лодките, в която бяха Георги Димитров и Васил Коларов, обаче не стигна в Одеса. В румънските води на Черно море ги застига буря и тя е изгласана към румънския бряг около Кюстенджа и задържаха от полицейската брегова охрана. Димитров и Ко-

ларов са арестувани и хвърлени в затвора. Румънската полиция се мъчи да им скрои процес за шпионаж. Обаче бурните протести на работниците от балканските страни и енергичната намеса на съветското правителство принуждава чуждестранното правителство на Румъния да освободи след един месец задържаните. Когато Димитров и Коларов пристигат в Русе и се отправят с влака за София, членове на Партията — железничари, съобщават по телеграфа на другарите в Горна Оряховица за тяхното пътуване. Голяма група железничари и работници се събраха на гара Горна Оряховица и посрещнахме влака от Русе. Димитров и Коларов бързо слезоха от вагона. Приветствува ги Хараламби Стоянов. Всички се ръкувахме с тях. За мене това беше първа и мила среща с нашите видни ръководители. Те бяха бодри и радостни. Шегувахме се и разказвахме за патилата си по Черно море и в румънската полиция и затвора. Спомням си с каква любов ни го въреха за младата съветска република и за проявената грижа от тогавашния министър на външните работи от Съветския съюз Чичерин, който беше отпратил специална нота до румънското правителство за освобождаването им.

Другарят Димитров ни уверяваше, че тяхното арестуване съ-

що се е оказало полезно за работническата класа. Ние, шеговито подхвърляше той, печелим и от живо, и от умряло. Ако бяхме стигнали в Москва, цял ден да участвуваме в работата на конгреса на Коминтерна и това щеше да бъде от полза за нашата партия и за комунизма в света. Арестуването ни обаче от румънските власти, добави той, също помогна на комунизма. Целият свят разбра, че заседава конгресът на Комунистическия интернационал и че против него е буржоазията, в това число и румънската. Това отвори очите и на най-непросветените работници и селяни и мобилизира силите им за борба.

Разговорите се водеха на перона на гарата по време на престоя на влака. Машинистът, наш другар, даде продължителен сигнал за тръгване. Ние стиснахме ръцете на нашите скъпи другари и им помогнахме да се качат във вагона. Влакът потегли бавно и ние дълго махахме с ръце за поздрав.

Тази моя среща с нашите изтънати партийни ръководители остана завинаги в паметта ми. И сега пред очите ми са усмивките и бодри лица на другарите Георги Димитров и Васил Коларов. От техния живот и борби ние се учим на явна служба на Партията и народа.

Борис БОГДАНОВ

Сред пионери 1948 година

НИКОГА в театралния салон на пристанищния град не се е събирал такъв народ. Поточи от хора се спираха по улиците към театъра и задръстваха салона. Един час преди започването на представлението всички места бяха заети. Удари вторият звънец. Портнерът с мъка притвори двете крила на голямата входна врата (отвън напихаха) и завъртя ключа. Насядалите с напрегнато внимание следяха как се изтегля нагоре железната завеса. Под ложките, покрай стените и по средината пътека се гъпяха стотици правостоящи: заводски и пристанищни работници, моряци, рибари, летовници от многолюдните домове за отдих и култура, на кацали като бели патници покрай златистите пясъци на черноморския бряг. Директорът на Народния театър влезе в ложата и с тревога огледа набъбания салон.

ИСКАМЕ ДА ГО ВИДИМ

РАЗКАЗ
от Ангел КАРАЛИЧЕВ

— Ще съборят театъра! — рече той и впери очи надясно към дълното, където изпод краката на правостоящите почнаха да се измъкват като мишоци босоноги малчугани с изрусели глави, къси гашети и летни фланелки.

— Откъде излизат тези деца? — извика той, обърна се назад, излезе от ложата и закрачи към неканените гости.

— Вие как влязохте? — викна гневно директорът на първите, които се озъртаха като изтърваши зайчета и мишаха.

— Ние... — започна да мънка едно от тях, — ние... през вратата.

— Но тя е заключена! — викна гневно директорът на първите, които се озъртаха като изтърваши зайчета и мишаха.

— Да ги изгоня ли? — попита един от разпоредителите. Директорът погледна децата,

които бяха прекарали цели осем часа в гардеробите, и прочете в очите им такава гореща молба и пламенно желание да видят пие сата, че гневът му изведнъж утихна и той махна с ръка:

— Остави ги да гледат. Но защо се мотаят още и не бият трети звънец? Кажете им да почват!

Отвън някой започна да удиря по вратите с юмруци.

— Отвори да видим този как во иска! — извърна се рязко директорът към театралния вратар.

Входната врата полетяна се откряна. През пролука между двете крила се подаде глава на възрастен мъж с набръчкано чело и побелели вежди:

— Другарю директор, моля ви се, пуснете го.

— Кого? — попита директорът.

— Момчето ми. Доведох го да види. Цял ден сме били на път с него. По петляно време сме по-

теглили.

— От кое село сте?

— От Крилатица. Вие не сте го чували. То е малко село, забутано в горите край границата. Моят син помогна на граничарите да заловят един опасен народен враг. Награда му дадох хората.

Пусни го бе, другарю директор! Нека види и запомни, докато е живо. Аз няма да доявам. Ще го чакам навън, додето свърши представлението.

— Влизайте и двамата! — рече директорът и отведе гостите от границата към своята ложа.

Започна пиесата „Лайпциг 33“. Пламъци обхванаха райстага в Берлин. Ония, които подпалиха своя парламент, се разтичаха да ловят комунисти и изкараха пред съда един невинен човек, окован с железни вериги. В салона ста на горещо и задушно.

— Отворете прозорците да влезе въздух! — поръча директорът на един от служителите.

А навън навалицата от хора,

които не бяха си купили билети за представлението беше наволнила целия площад. Никой не си отиваше. Всички стояха, с очи устремени към отворените прозорци на салона, и напругаха слух да доловят някак думата от устата на артистите.

Но ето че по едно време забу чаха мотори. Блеснаха големи жълти, огнени очи и окъпаха с светлина целия площад. Пристигнаха три камиона, наблъскани с младежи, които чевърсто наскочаха и се втурнаха към вратата на театъра. Чуха се гласове.

— Почнало е!

— Окъснели сме!

— По-бързо, другари!

— Влизайте!

— Къде? Вратата е заключена!

— Как тъй заключена?

— Отваряй да влезем! — извика силен мъжки глас и една мъглява човешка вълна се люшпа напред. Театралната врата запраща.

Вратарят, побледнял и разтреперан, се втурна към директорската ложа.

— Разбиват вратата! — извика той.

— Кой? — скочи директорът и

изхвъркна от ложата. Тичешком стигна до входа, завъртя ключа, отвори и прегради пътя на първите.

— А бе, другари, какво правите вие? Защо вдигате шум и пречите на нашата работа? Какво искате?

— Да влезем — разблъска с лакти другарите си един брада съл мъжага със сламена шапка, бутната на тила. Широка, полудетска усмивка озари устните му.

— Откъде пристигате?

— Идем от село Харман. Направо от нивите. Привършихме жътвата и — право тук. Ние сме първенци по високите добиви. Имаме седем души, наградени с орден, и тринайсет майки с повече от десет деца.

— Ясно е, че сте по високите добиви. А ти?

— Аз съм председател на стопанството. Може ли да влезем?

— Не може, защото вътре е претъпкано. Няма нито едно място. За да влезете вие, трябва да изгоним другите.

— Нека се посместват. Не е голяма работа.

— Дума да не става. Ще съборят театъра,

Председателят на стопанството стигна до входа, завъртя ключа, отвори и прегради пътя на първите.

— Искаме да видим другаря Димитров!

— Покажете ми го!

— Нека излезе!

— Но, другари — отвърна им директорът, — вие знаете, че Георги Димитров почина през 1942 година. Подсъдимият на сцената не е Димитров, а гримиран артист.

— Знаем! Нека излезе артистът!

Дълбоко развълнуван от този изблик на преклонение и любов към великия покойник, директорът отстъпи и прекъсна представлението.

Подир две-три минути на театралния балкон се появи артистът, който изобразяваше на сцената Георги Димитров.

— Гледайте! Гледайте! Същински Димитров!

Огромният площад мигом онемя. Всички смъкнаха шапките от главите си. Над хиляди очи се влиха към любима, незабравим учител и вожда. Изведнъж над притихналия град се понесе мъгливо, продължително ура и разгърсена нощта.

Изпълнявайки доразвивайки тази програма, съветските народи доведоха своята страна в областта на енергетиката на първо място в Европа и на второ място в света. По-важно е обаче друго, САЩ откриха ядрена енергия

Електрификацията на нашата страна започва непосредствено след освобождаването от турско юго. Първата електрическа крушка светва в Габрово, в мелницата на Хаджибегов през май 1891 година. В периода 1893—1900 г. са построени малки централи за осветление на отделни обществени сгради с обща мощност 295 кв. На първи ноември 1900 г. е пусната първата електроцентрала „Панчарево“ — за об-

На първо време решил, че трябва да се увеличат оборотите. С помощта на Георги Камбуров беше заменена шайбата с друга; която има по-голям диаметър. Още на следващата работна смяна се почувстваха резултатите от направеното подобрене. При по-големи обороти на оста ножиците успяват да надробват глината по-добре. Премахнато беше поранешното спирание, честото боксуване на ремъците... Но оставаше все още открит въпросът — как да се избегне загрупването и задраването на лентата, която поема и доставя глината във вадовете? Затова беше засилен нейният ход, като й се увеличили оборотите. Веднага беше констатирано, че е избегнато загрупването на лентата, а вечерта се установи, че има и приизпълнение на нормите. Докато по-рано при норма 22 000 броя за 8 часа се изработваха от 25 до 27 000, то след проявената находчивост цифрата достигна до 40 000 броя.

яджиев и Марко Бояджиев. Те неотстъпно водят борба с чак совете и минутите, с калта и нощта, с разстоянията, за да „ма-ток“. Наша гордост са орденото сецът Давид Андреев, който ра- ната база завоюва званието за ко мунистически труд и под ръковод- ството на Колю Христов е на пър- во място в системата на обедин- нето както по възможности, та- ка и по качество.

днес ще постави пред тях.

Признателни сме на Партията и правителството за грижите. Прегрешение на Министерския съвет е рождения ден на Георги Димитров, 18 юни, от 1967 г. се обявява за Ден на енергетиката. Това съвпадение не е случайно. То ни задължава с още по-голяма упоритост да водим борба за безаварийна работа, за качествено и редовно електрообеспявяване.

Колективът на трансформатор-

Съветският съюз е велика хазизопътна държава. Близо три четвърти от всички превози в страната се падат на жп транспорта.

Нека наговорим тези вагони — по 50 тона всеки, и направим тях композиция, която да усунем със скорост 100 км в час. Колко време трябва да чакаш човек, докато премине последният вагон? Ден, седмица, месец? Почти година! Цели 34 енонощия ще се движат край него. Тези грандиозни композиции. Тя е дълга 20 земни еатора или два пъти разстоянията от Земята до Луната. Толкова стоки ще натоварят и изпозят съветските железници през 1970 г.! А колко ще бъдат тежестите? През последната година на новата петилетка съветският транспорт ще превозва повече от 2,7 милиарда тона.

През 1837 г. бе открита линия
та между Петербург и Царское
село с продължение до Пав-

ловск. Т. Бе дълга 27 километ
ра.

Железопътното дело в Русия
се развива извънредно бавно.
За 30 години — от 1837 до 1866
година — са построени само
3800 км релсови пътища. Ли
нията Петербург — Москва бе
строена 8 години и бе пусната
в експлоатация през 1851 годи
на. По онова време тя беше най
дългата жп линия в света —
644 километра.

Бурен размах железопътното
строителство получи при съ
ветската власт. През годините
на първата петилетка се появи
Турксиб, дълга 1440 километра.

Сега железопътната мрежа за
общо ползуване възлиза на око
ло 133 000 километра, а това се

сен район. Тази 700-километро
ва линия ще свърже Транссиби
рската магистрала с много бота
тия на газ и петрол район в
Тюменска област. До юбилея
на светската власт ще започ
нат да се движат влакове по
главния участък на тази маги
страла — от Тюмен до гара Са
винок на брега на Иртин.

Предвижда се да се създаде
и нова магистрала от Средна
Азия до поволжието, централи
зирания част на страната и Кав
каз. За тази цел ще трябва да
се прокарат линиите Кунград —
Бейнеу, дълга 400 км, и Турне
— Астрахан, дълга 333 киломе
тра. Общо през петилетката ще
бъдат построени около 7000
км жп линии.

ВЪПРОСЪТ за построяването на собствено жилище е стоял за разрешаване пред всеки гражданин в страната. Това е животът поставя пред всеки човек, пред всяко семейство. Затова Партията и правителството полагат непрестанни грижи за развитието на жилищното строителство.

Ярък израз на непрестанните грижи на Партията и правителството е и Постановление № 39 на Министерския съвет „За ускоряване решаването на жилищната проблем в страната“ от 27 юни 1966 г. Не са малко успехите и в нашия град в областта на жилищното строителство. През годините на народната

На населението от нашия град прави впечатление бързият ръст на лихвочислата за тиражиране на домостроителите през последните няколко години. И с право, защото високите лихвочисла поставят тежки проблеми пред по-голямата част от бъдещите домостроители, кои то са със средни възможности. Докато през 1960 г. ти-

Причините за този постъпателен ръст на livestockната гравда да се разглеждат в няколко аспекта. Един от тях е естественият прираст на населението в нашия град, създаването на новинари семейства, привличането на специализирана работна ръка за нуждите на промишлеността и другите стопански отрасли, които поставиха тежки проблеми пред Градския народен съвет във връзка с жилищния фонд.

Друга част от домогосподарите предпочитаха да не строят в крайни, неблагоустроени квартали с неразвита търговска мрежа. Това доведе до задържане на част от заемите и до натрупване на високи лихвовисла. През последните години ориентировката на Градския народен съвет към изграждането на

През последните години се забелязва тенденцията на част от бъдещите домостроите ли за кратък срок да внесат повече собствени средства, с оглед по-скорошното им тиражиране. Това също спомага за наличието на високи лихвочисла, защото се събъ-

жилищното строителство в старозастроени места, което е преобладаващо, броят на собствениците, включвани с предимство в новите строежи, е все още голям, което ограничава възможностите за започване на нови домостроителни по реда на лихвочислата. Съществена причина за високите лихвочисла е въпросът и с реализацията

ство по години, строителната организация в града ни, чрез която се изпълняват вече около 90 на сто от жилищното строителство, няма възможности да поеме по-голям обем строителство. Тревожно е положението, че с всяка година нараства обемът на преходното жилищно строителство, поради неизпълнение на договореното строителство, също и с неспазването на пусковите срокове. В нашия град не е рационално решен въпросът

Едропанелното жилищно строителство е важен резерв за разрешаването на жилищните нужди в кратък срок. В нашия град досега се изградиха по този начин 300 апартамента, а до края на 1968 г. тази цифра ще достигне 750. Въпреки че при едропанелното строителство

При сегашното състояние СП „Жилищно строителство“ не може да изиграе оная ръководна роля, като координиращ сектор и да окаже необходимата помощ на Градския народен съвет при решаването на проблемите на

дите от това строителство и координиране усилията на домостроители и строителни организации; в по-добрата помощ на Градския народен съвет за съвременното даване на строителни петна, по освобождаването на строителните терени и за съвременното благоустрояване на строителните зони; изграж-

изграждане на многоетажни жилищни блокове; в по-пъкното използване на всички възможности за задоволяването на крайно нуждаещите се от жилища чрез Градския народен съвет и съответните ведомства.

При по-рационално по-
хождане към проблемит
на жилищното строителст
во в нашия град ще отпадн
неминуемо и въпросът з
високите лихвочисла.

Гр. ХИТЕВ
БНБ — Велико Търново

Животновъдите при ТКЗС «Полски Тръмбеш» с успех решават поставената от Партията за дача за бързо увеличаване производството на месо.

През 1967 г. на държавата ще бъде предадено 420 т в живо тегло свинско месо или 35 на сто в повече в сравнение с миналата година. Изпълнението на плана за първото четиримесечие показва, че тази задача ще бъде преизпълнена с чест. Произведено е 139 т прираст от свинете при 109 т за същия период на миналата година или с 29 на сто в повече. Средният дневен прираст от 319 г за миналата година сега е нараснал

А в края на уюваното — 700 г дневно. През цялото в- даваме хубаво сею — 500—700 г дневно, пвеклови кети, сол и вода на воля. Жените контролни групи по- а отначало среден дневен при- 250—300 г, а в последния пе- на уюване — и до 400 г на

Всички агнета предадохме ДСП „Родопа“ при средно и тегло 25 кг. Отделни групи стотини агнета, дадохме и 27—28 кг. при средно 17 кг в- во тегло за миналата година.

Към 5 май достигнахме п- деното на ДСП „Родопа“ и- чество агнешко месо от мина-

Угояването на телетата също върви успешно. За първите 4 месеца средният дневен прираст на телетата за угояване в Караница е 900 г при 610 за миналата година. Общо от телетата до 1 май е получен 58 т прираст при 34 за същия период на миналата година или 70 на сто в повече. При малките телета успешно се уюто трябваат стартерните смеси, а при по-големите — научно съставени дажби, в които са включени мляко, карбамид и др.

ни мелиса, карамид и др.

За пръв път приложиме и ранното отбиване на 3400 агнета и тяхното интензивно уговяване със стартерни смеси. Резултатите са много добри. Още в края на декември миналата година първите родени агнета започнахме да подхранваме със стартерни смеси. На 1 февруари заделихме за уговяване първите 180 агнета в Ордовец.

От овцевъдството ни рече, че там за повече мляко през декември, на повече и по-кратко на възна. Общо за годината имаме над 80 000 лева над лъ. Това ще бъде решаващ момент за прерътането на овцевъдството в рентабилна.

Иван БОРИСОВ
главен зоотехник на ТКЗС Ордовец

Агнетата при нас отбихме при 12—15 кг живо тегло. Подхранвахме ги отначало със стартерни смеси по 400—500 г дневно, давани 5—6 пъти на равни интервали през деня. След 60-я ден, при около 18—20 кг, заменихме смеската с такава за уговяване на агнета.

 Toro

